

Nr 210.

Av herr **Lundqvist**, om skärpta bestämmelser avseende skydd mot eldfara inom elevhem vid vissa skolor och anstalter.

Erfarenheten har visat, att skärpta bestämmelser avseende skydd mot eldfara äro starkt av behovet påkallade särskilt i fråga om elevhemmen vid folkhögskolor och andra internatskolor samt barn- och ålderdomshem.

Kungl. stadgan ang. hotell- och pensionatsrörelse av den 8 juni 1917 innehåller uttömmande och, enligt vad det vill förefalla, effektiva bestämmelser avseende skydd mot eldfara inom hotell. I § 1 av stadgan definieras begreppet hotell. Enligt rättsfall (Regeringsrätten 1920: 20) är hotellstadgan icke tillämplig på här ifrågavarande elevhem. För elevernas säkerhet är det emellertid av stor vikt, att ordentliga brandskyddsanordningar finnas i alla dessa hem. Att det i detta avseende brister på åtskilliga håll, har erfarenheten tyvärr tydligt visat. Åtskilliga unga liv ha till följd av dessa förhållanden gått förlorade.

I fråga om barn- och ålderdomshem torde väl i regel vederbörande myndigheter vaka över att fullt tillfredsställande brandskyddsanordningar äro vidtagna. Fall ha emellertid förekommit, då även inom dessa hem personer innebränts under omständigheter, som tytt på att skyddsanordningarna mot eldfara varit otillfredsställande.

Det synes angeläget, att minst lika effektiva bestämmelser som för närvarande gälla för hotell snarast möjligt fastställas för här ifrågavarande elevhem och anstalter.

Under åberopande av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att effektiva bestämmelser avseende skydd mot eldfara inom elevhem vid folkhögskolor och andra internatskolor samt vid barn- och ålderdomshem och liknande anstalter snarast möjligt måtte utfärdas.

Stockholm den 24 januari 1948.

R. Lundqvist.